

e ditorial

Dușmanii interni au prioritate

Dacă observi raporturile individului, ale instituțiilor, ale societății, ale statului cu mediul înconjurător, constăți că nimic din ceea ce ne înconjoară nu ne poate face atâta rău cât ceea ce se află înăuntrul nostru.

Frigul bezmetic sau căldura strivitoare nu pot acționa asupra organismului uman, cel mai adaptabil dintre toate, dacă nu li s-a deschis drum de către dușmanii interiori: oboseala, disfuncția organelor interne, microbii.

În cazul țării noastre, nu rușii, ungurii sau bulgarii ne împiedică să ne apropiem de Uniunea Europeană, ci, mai curând, dușmanii dinăuntru: lenea, corupția, nepăsarea, incompetența, intoleranța, șovinismul.

Iar dacă stăm și ne gândim bine, dușmanii teatrului românesc nu sunt doar lipsa subvențiilor și lipsa spectatorilor, ci mai ales nepăsarea, indisciplina, lipsa de exigență, spiritul neconcurențial, spiritul de gașcă și, nu în ultimul rând, sindicalismul înțeles ca o perpetuă luptă împotriva ordinii, a valorilor și a calității actului artistic.

Cunosc câteva teatre în al căror *staff* sindical au pătruns scandalagii notorii, uniți între ei prin atitudinea refractară față de orice organizare și prin atitudinea favorabilă față de pahar. Aceștia au creat tensiuni lăuntrice, au asaltat organele administrative locale cu memorii, reclamații și delațiuni stupide, producând presiuni din afară împotriva conducerii teatrelor respective. Unii s-au ales cu procese îndelungate și epuizante, alții cu sfărâmarea solidarității artistice, cu divizarea trupei în fracțiuni inamice, iar unii chiar au reușit, ca în cazul teatrelor din Galați sau Piatra Neamț, să provoace demiterea conducerii instituțiilor în cauză. Ce urmează? Bineînțeles că s-a declanșat (sau se va declanșa în scurt timp) războiul împotriva noilor conduceri, pentru că în aproape toate trupele teatrale există indivizi care sunt nemulțumiți din principiu (la antipodul nemulțumirii creatoare) și care nu urmăresc neapărat schimbarea anumitor oameni, ci pulverizarea oricărei ordini și organizări stabile, pentru a-și ocroti propriul simț anarhic și propria mediocritate.

De cele mai multe ori, când în teatre au loc dereglări importante, trebuie căutată nu presiunea bugetară sau fluctuația publicului, ci microbii care produc infecția internă.

Dumitru Solomon